

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **PATENTSERVIS Praha, a. s.**, se sídlem Na Podkovce 281/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutí ministryně spravedlnosti ze dne 3. 1. 2014, čj. 4/2103-LO-ROZ/3, o námitce podjatosti všech soudců správního úseku Městského soudu v Praze, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 30/2014,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Ludmila Sandnerová, JUDr. Jan Ryba a Mgr. Milan Tauber **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 30/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo spravedlnosti rozhodnutím ze dne 16. 10. 2013, čj. 52/2013-OSD-SZN/14, rozhodl o zániku práva žalobce vykonávat znaleckou činnost v I. oddílu seznamu znaleckých ústavů v oboru ekonomika a v oboru patenty a vynálezy.

[2] Ministryně spravedlnosti rozhodnutím ze dne 3. 1. 2014, čj. 4/2103-LO-ROZ/3, zamítla rozklad žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, v níž současně uplatnil námitku podjatosti vůči městskému soudu, neboť ve věcech nejmenování znalce v souvisejících řízeních rozhodoval jako správní orgán prvního stupně. Žalobce v podání ze dne 17. 3. 2014 zopakoval, že městský soud je podjatý, jelikož ve věci rozhodoval jako správní orgán prvního stupně.

[4] Městský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žaloba byla přidělena k projednání a rozhodnutí třetímu senátu městského soudu. Soudci tohoto senátu, JUDr. Ludmila Sandnerová, JUDr. Jan Ryba a Mgr. Milan Tauber, shodně uvedli, že nemají žádný vztah k projednávané věci ani k účastníkům řízení. Nepodíleli se na projednávání nebo rozhodování věci u správního

orgánu ani v jiném soudním řízení. Na výsledku řízení nemají žádný zájem a nejsou jim známy ani jiné okolnosti, pro které by měli být z rozhodování věci vyloučeni.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení námitky podjatosti dospěl k závěru, že podmínky k vyloučení všech soudců správního úseku městského soudu a ani uvedených soudců třetího senátu městského soudu nejsou v posuzované věci dány.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení uplatnit námitku podjatosti do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti soudce dozvěděl. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka podjatosti musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

[7] Za poměr k věci ve smyslu § 8 s. ř. s. se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání nebo ze spisu. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003 - 16).

[8] Žalobce v podání ze dne 17. 3. 2014 uplatnil námitku podjatosti vůči celému městskému soudu s tím, že ve věci rozhodoval jako správní orgán prvního stupně. Z podané žaloby nicméně vyplývá, že v posuzované věci rozhodovalo Ministerstvo spravedlnosti a o podaném rozkladu pak ministryně spravedlnosti (srov. § 21 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících). Městský soud tedy v nyní projednávané věci nevystupuje ani z pozice správního orgánu prvního stupně a ani z pozice odvolacího (rozkladového) orgánu. Z tohoto důvodu je vznesená námitka podjatosti zcela neopodstatněná.

[9] Žalobce v samotné žalobě uvedl, že městský soud rozhodoval jako správní orgán prvního stupně ve věcech nejmenování znalcem v souvisejících řízeních. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že námitku podjatosti musí účastník řízení náležitě zdůvodnit a musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Stěžovatel nekonkretizoval, v jakých řízeních městský soud rozhodoval jako správní orgán a na základě jakých skutečností dovozuje podjatost soudců ve vztahu k nyní projednávané věci.

Nejvyšší správní soud nemá povinnost takovou skutečnost za účastníka řízení dohledávat. Žalobce v bodě VI. žaloby poukázal na žaloby dvou jeho členů ve věci nejmenování znalci. Nikterak konkretizované výhrady žalobce k rozhodování soudu v jiných věcech proto nemohou být důvodem k vyloučení soudců ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. v právě řešené věci. Tak by tomu mohlo být jen tehdy, pokud by takový postup svědčil o poměru soudce k nyní projednávané věci či k účastníkům řízení nebo jeho zástupcům. To však z uplatněné námitky podjatosti dovodit nelze. Zpochybňovat rozhodování soudu o věci, které podle žalobce souvisí s nynějším případem, lze prostřednictvím opravných prostředků (jsou-li přípustné), nikoli však prostřednictvím námitky podjatosti v jiném řízení. Nejvyšší správní soud sám neshledal ani jiné okolnosti, na jejichž základě by bylo možno pochybovat o nepodjatosti soudců městského soudu.

[10] Jak již bylo uvedeno, žalobce vznesl námitku podjatosti vůči celému městskému soudu. Nejvyšší správní soud ovšem neshledal důvody pro paušální vyloučení všech soudců uvedeného soudu. Soud se proto dále zaměřil na možnou podjatost soudců třetího senátu městského soudu, kteří mají ve věci vedené pod sp. zn. 3 A 30/2014 rozhodovat. Samotní soudci třetího senátu vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti a neshledal je ani Nejvyšší správní soud. Za této situace proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že soudci Městského soudu v Praze JUDr. Ludmila Sandnerová, JUDr. Jan Ryba a Mgr. Milan Tauber nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u uvedeného soudu pod sp. zn. 3 A 30/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. srpna 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu